

Slottoespraak Miranda Ulens Algemeen-Secretaris

Statutair Congres 2 en 3 juni 2022

Kameraden,

Ik stond erop om mijn slotspeech te beginnen met de klanken van Zucchero – wonderful life.

enerzijds omdat dit perfect de wereld weerspiegelt waar wij voor staan: ieder heeft een plaats in onze maatschappij en heeft recht op respect op elk moment van het leven, van jong tot oud, van gelijk welke geaardheid, origine of sekse.

anderzijds omdat dit een positivisme en een voluntarisme weerspiegelt waarmee we bergen kunnen verzetten. De beste manier om grote taken aan te pakken is met zelfvertrouwen en zelfzeker, allemaal samen, in alle solidariteit.

De voorbije 4 jaren hebben getoond dat dit de manier is om na tegenslagen terug recht te staan en verder te bouwen aan de wereld waarin we leven: op de werkvloer, in onze privésituatie en in de samenleving, door syndicaal en politiek werk, meer gelijkheid en rechtvaardigheid creëren, zowel bij ons als over de grenzen heen.

In deze tijden van fundamentele veranderingen en bijgevolg onzekerheden, is er dringend behoefte aan meer vakbondsmacht om antwoorden te bieden en oplossingen te vinden. Wij willen ervoor zorgen dat die transformatie eerlijk verloopt en hierover sociale afspraken maken.

"Wij geven vorm aan de toekomst!" Dat is de boodschap die van ons congres uitgaat.

En ik ben fier dat ik opnieuw, samen met Thierry en mijn collega's, samen met de meer dan 2.000 mensen die werken in de verschillende geledingen (en een speciale MERCI aan al onze medewerkers), samen met de duizenden militanten, verder mag werken voor onze mooie vakbond. Zij zijn er keer op keer als we hen oproepen. Wie daaraan mocht twijfelen nodig ik uit om op 20 juni mee te betogen – zij aan zij met onze collega-vakbonden – in Brussel.

Maar, als ABVV hebben we toch nog werk op de plank. De vertegenwoordiging van vrouwen moet beter en jongeren moeten meer hun zeg hebben in ons ABVV. Wij moeten een representatieve vakbond zijn. Daar maken we werk van.

Elke dag opnieuw bouwen we verder:

dankzij ons werk in de regionale afdelingen, om onze leden te helpen en hen de best mogelijke dienstverlening te geven,

dankzij het werk op de werkvloer en in de sectoren, ook voor wie plots ziek of werkloos wordt,

dankzij de omkadering van onze studiedienst en werkloosheidsdienst.

Dus kameraden: "Ja! Wij geven vorm aan de toekomst!" – Vastberaden, vol goesting en met kracht en succes.

In onze congrestekst hebben we het uitgebreid over koopkracht.

Koopkracht gaat over meer dan alleen facturen en huur kunnen betalen, koopkracht gaat over het liedje dat Karel en Rita daarstraks zongen, *“het is brood waar we voor vechten, maar ook voor rozen” “het lichaam ziet af, maar ook het hart, dus geef ons brood en geef ons rozen”*. Koopkracht gaat ook over een toekomst uitbouwen voor jezelf en voor diegenen die je graag ziet.

Koopkracht is fundamenteel, maar het leven van elke dag wordt minstens evenveel beïnvloed door de manier waarop onze arbeid wordt georganiseerd, de werkuren, statuten en contracten, de balans werk-privé. Ons programma is hier heel duidelijk:

Het leven bestaat uit meer dan werken. De arbeidsorganisatie moet daaraan worden aangepast, niet omgekeerd en ze moet altijd het resultaat zijn van collectief sociaal overleg, van cao's. Punt.

We zijn voorstander van meer individuele keuzevrijheid van werknemers om hun verlof en werktijden vorm te geven, waarbij ze rekening kunnen houden met hun gezins- en privéleven. Maar dan wel binnen een collectief afgesproken kader. Geen experimenten. Punt.

Alle werknemers hebben recht op een volwaardig werknemersstatuut. Stop die opeenvolgende dagcontracten. En er moet een einde komen aan de onduidelijkheid binnen de platformeconomie. Het zijn werknemers. Punt.

Werken mag niet ziek maken. Het aantal langdurig zieken neemt hand over hand toe, door burn-out, door gewrichtsaandoeningen, psychosociale overbelasting ... Daar moet een einde aan komen. De werkorganisatie herdenken en de werkdruk verminderen, door een onderhandelde collectieve arbeidsduurvermindering. En na vele jaren werken, moet men het rustiger aan kunnen doen, via formules van bijvoorbeeld, de landingsbanen waarbij pensioenrechten worden gewaarborgd. De minister van pensioen heeft in haar plannen een beroepsloopbaan van 42 jaar voor wie met vervroegd op pensioen wil, dat kan een eerste stap zijn, maar is niet voldoende. Daarom eisen wij het recht op een volledig pensioen na 40 jaar, en zeker voor diegenen die zwaar en belastend werk hebben. Punt.

Wie ziek wordt, mag daarvoor niet worden gestraft. Veel langdurig zieken willen terug aan het werk, als hun gezondheid dat zou toelaten. Wij weigeren te spreken over 'responsabilisering' van langdurig zieken. Alsof zij daar zelf voor hebben gekozen. De terugkeer naar de werkvloer moet een vrijwillig en vooral positief proces zijn. Met meer begeleiding, maar zonder sancties. Punt.

Welvaart voor iedereen, dat zijn ook sterke openbare diensten.

Wij willen een fundamentele herstructurering van onze economie waarbij het creëren van goede jobs het uitgangspunt moet zijn. We moeten daarbij focussen op het algemeen belang en goed functionerende overheidsdiensten hebben hier een prioritaire plaats. Alleen grote vermogens kunnen zich een afgeslankte staat veroorloven. De behoefte aan kwalitatieve, bereikbare en betaalbare diensten neemt toe. Openbaar vervoer is daar het beste voorbeeld van. Een goed uitgebouwd en onderhouden wegennet of spoorwegnet, dient de economie. Goede openbare diensten dragen bij aan een stabiele economie en zorgen bovendien voor tewerkstelling. Sommigen vinden dit geldverspilling, voor ons is dat investeren in de toekomst.

Besparen hierop is niets anders dan een ideologische rem zetten op een actieve staat en een sociaal verantwoordelijk beleid. Terwijl in tijden van snelle veranderingen we net behoefte hebben aan een dynamische investeringsstrategie voor de overheidsbegroting.

Iedereen weet: geen sociale vooruitgang zonder **sterk sociaal overleg**.

De socialisten in de regering hebben ervoor gezorgd dat het sociaal overleg veel nadruk krijgt in het regeerakkoord. Prima, maar dan moet de regering ook daad bij woord voegen. Bijvoorbeeld door onze adviezen te volgen, zoals ons voorstel om de buitensporige vermindering van werkgeverbijdragen bij een eerste aanwerving te beperken.

Het sociaal overleg kan pas functioneren, als er een wil is van beide partijen om tot akkoorden te komen. En daar loopt het toch wel fout.

Sommigen lobbyen de deuren van de kabinetten plat om steeds opnieuw een uitzondering te krijgen, als er sprake is van sociale rechten voor werknemers in de KMO.

Anderen tekenen toekomstplannen uit tot 2030 met op het menu: minder belastingen voor bedrijven, minder overheidsuitgaven, werkloosheidsuitkeringen beperken in de tijd, collectief sociaal overleg vervangen door afspraken tussen werkgever en de individuele werknemer, de afschaffing van ons automatisch indexmechanisme, een afbouw van het statuut van ambtenaren ...

Dit is geen plan voor de toekomst, maar een plan terug naar het verleden.

We zullen met een dergelijke maatschappijvisie nooit akkoord gaan

Met andere woorden, niet met ons, niet met het ABVV.

Ons programma staat in het teken van **sociale vooruitgang. In ons land en in Europa.**

Rechtse populistten doen Europa af als ballast, als een bureaucratie die de bewegingsruimte beperkt van de eigen natiestaat. Dat spel spelen we niet mee. Maar we zullen het nooit nalaten om een ander Europa te eisen, een socialer Europa, een Europa dat voorrang geeft aan sociale vooruitgang boven economische winst, een Europa dat afstapt van bezuinigingen en inzet op duurzame investeringen.

Dat is de boodschap die we brengen bij het Europees Vakverbond, dat ook onderhandelt voor bijvoorbeeld verhoging van het minimumloon in alle lidstaten, meer voorspelbare arbeidsvoorwaarden, meer sociale dialoog en betrokkenheid van de werknemersvertegenwoordigers, enz.

Straks, in 2024 neemt België het Voorzitterschap op van de Europese Unie. Het is aan de socialisten in de regering om dan een Sociale Top te organiseren, om de Europese Pijler van Sociale Rechten een boost te geven en meer bindend te maken.

2024 komt snel dichterbij. Ons memorandum voor de volgende verkiezingen ligt klaar. We vragen aan onze politieke relais om de komende 2 jaren alles uit de kast te halen

om werk te maken van sociale vooruitgang, en dus ook vrouwenrechten te versterken; niet te morrelen aan gelijkgestelde periodes en werk te maken van maatregelen tegen seksisme en dus conventie 190 van de IAO eindelijk ook door België laten onderschrijven,

om ervoor te zorgen dat de werkende klasse zich erkend weet in hun regeringsbeleid,

om ervoor te zorgen dat niemand in dit welvarende land achter blijft en om antwoorden biedt aan zij die het moeilijk hebben en die schrik hebben.

Want

het zijn niet de rechtse populistten die opkomen voor de werknemers, ook al willen ze de schijn ophouden dat ze een sociale agenda hebben,

het zijn evenmin de nationalistten op wie de mensen kunnen rekenen voor sociale vooruitgang. Hun bestaansreden zit in de splitsing van het land, in de splitsing van de federale sociale zekerheid, en dus in een splitsing van de solidariteit.

Niet met ons, kameraden. NOOIT.

Wij zijn solidariteit in actie. Onze kracht is gebaseerd op onze organisatie en onze leden, op onze opgebouwde collectieve rechten, op onze onderhandelingskracht en ons mobilisatievermogen.

Over de regio's heen, over de beroepscentrales heen, 1 sterk ABVV.

Samen komen we verder, kameraden – samen moeten we veel bereiken. Met volle kracht. Om de toekomst vorm te geven.

Samen Sterk. Leve het ABVV-FGTB.